

[Aksel Larsen.]

Arbejds- og Socialministeren“. Jeg finder det meget beklageligt, at man vil spidse Tinget af med det. Det er fra Mandag, de forhøjede Brødpriser skal træde i Kraft i Henhold til den Lov, der nu bliver vedtaget her, og efter de Kommentarer, Ministeren har ledsaget den med, maa man vel nok kunne forlange, at Regeringen samtidig er naaet til Resultater af de Forhandlinger, den indledede for en Maanedes Tid siden, og ikke blot klarer sig udenom ved at lade Landbrugsministeren henvise til en anden Minister og sige: „Hvordan det gaar med hans Overvejelser, ved jeg ikke.“

Endelig til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen: Jeg er ikke uenig med ham i det, han sagde, og var det heller ikke, dengang vi behandlede Kornloven her i Tinget. Jeg er ganske enig med ham i, at kan man finde Midler paa den ene eller den anden Maade til at klare alt muligt, saasom de forhøjede Indtægter og Tilskud til Landbruget, kan man ogsaa finde Midler til at finansiere, at Brødpriserne holdes nede. Men jeg tillader mig samtidig at erindre det ærede Medlem om, at jeg stillede et Ændringsforslag, da Kornloven blev behandlet, som gik ud paa netop dette, og jeg kan ikke huske, at det ærede Medlem stemte for dette Ændringsforslag. Det forekommer mig ærlig talt at være lige letkøbt nok Gang paa Gang i Ord at hævde, at man er Tilhænger af dette og dette, men naar det kommer til Afgørelsen og der skal stemmes, bliver man siddende, man gaar ud, eller man stemmer imod det, man selv har agiteret for.

Kristen Amby: Selv med Fare for at beskyldes for det samme, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen beskyldte det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen for, at stemme imod i Gerning, hvad man billiger i Ord, ønsker jeg at sige, at da Kornloven var til Behandling, stemte jeg for den, men med det udtrykkelige Forbehold, at man, hvilke Veje Regeringen nu vilde finde nødvendige, holdt Brødpriserne nede, og jeg ønsker at sige, at jeg vil stemme imod dette Forslag, medmindre vi efter den Udvalgsbehandling, der finder Sted, faar Sikkerhed for, at Brødprisen virkelig holdes nede.

Det er sagt af saa mange — jeg skal slet ikke gentage det —, at man overhovedet ikke begriber den Stigning, her er Tale om. Nu hører vi, det er 57 Øre. Jeg har hørt, det var fra 93 til 157 altsaa ca. 60 Øre, og det er ogsaa fremme i Pressen i Dag.

Brændsel er da i hvert Tilfælde faldet for Bagerne; Arbejdslønnen er ikke steget for Bagerne. Hvad er det i Virkeligheden, der begrundet denne ganske urimelige Stigning, naar Stigningen i Kornprisen paa de 9 Kr. kun begrundet en Stigning paa omkring 28—30 Øre? Jeg har ikke Spor Tillid, det skal jeg ganske roligt sige, til Priskontrolraadets Udregning, ikke Spor. Jeg har altid ment, at de daarligste til at fastsætte Brødpriserne var Bagerne, ligesom jeg mener, de daarligste til at skønne over, hvilke Veje vi skal have her i Landet, er Folk, der laver Cement eller den Slags Ting. Derfor tror jeg, det er nødvendigt, at Folkets Mænd — og det er Rigsdagen — virkelig faar disse Beregninger for Øje, saa de kan se dem igennem.

Maa jeg i denne Henseende sige til den højtærede Landbrugsminister, at i 1925 havde vi i Januar Maaned en Pris paa 141 Øre for et 4 kg Rugbrød. Rugprisen i November 1924, altsaa umiddelbart forud, var 32 Kr. 75 Øre. Den gennemsnitlige Løn for faglærte Arbejdere umiddelbart forud for Aarsskiftet 1925 var 196 Øre, specielt for Bagerne var den 180 Øre, og for Møllerne var den 165 Øre i Hovedstaden, i Provinsen henholdsvis 158 og 133 Øre. Saa vidt jeg ved, er Lønnen mindre i Dag. Altsaa i Januar 1925 havde man en lavere Brødpris end den, man nu regner med, men en højere Kornpris og højere Arbejdsløn, ikke bare for dette Fag, men i det hele taget. Saa er det rigtigt, at Brændselet formodentlig er dyrere nu end i Januar 1925, men det er i alt Fald billigere, end det har været i Vinter, det ved vi.

Man har sagt videre: Ja, men det er egentlig ikke de store Fabrikker, der har vanskeligt ved at klare sig; det er mange af de middelstore Bagere, for Kørselsudgifterne er blevet saa store. Saa henstiller jeg virkelig til den høje Regering — for det maa være til Regeringen og ikke til enkelte af Ministrene —, at man laver noget lignende for disse Bagere med Hensyn til Rugbrødet, som man har gjort med Hensyn til Mælken. Man siger til Befolkningen, at saa maa den selv hente Rugbrødet, og det kan den ogsaa udmærket godt gøre.

Hvis det virkelig er blevet saa meget dyrere at køre rundt med Brød — det er det sikkert —, saa maa man lade være at køre rundt med Brød. Jeg kan godt huske den Tid, hvor man selv maatte hente sit Rugbrød enten i Brugsen, hos Købmanden eller Bageren, det gik lige godt. Den Slags Omkostninger bør man slet ikke regne med